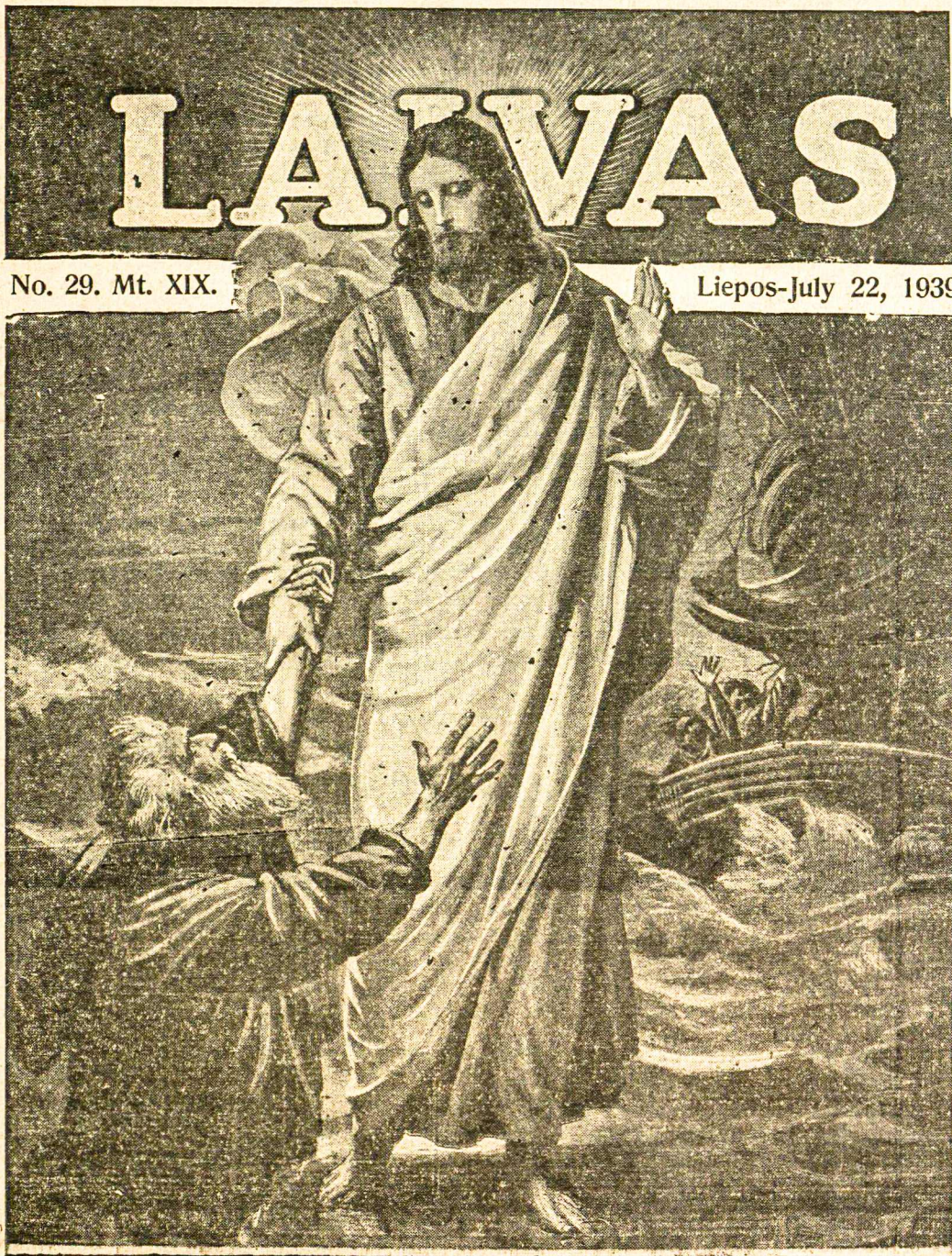

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 29. Mt. XIX.

Liepos-July 22, 1939

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Luk. 16, 1—9

ANUO metų Jėzus pasakė savo mokiniams šitą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskūstas, kaip kad būtų išaikvojęs jo lobį. Todėl jis pasišaukė jį ir jam tarė: Ką tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užveizdavimo, nes jau nebegali toliau būti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė. Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užveizdavimą? kasti neįstengiu, elgetauti gėdžiuos. Žinau, ką darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet būsiu atstatytas nuo užveizdavimo. Taigi jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė: Šimtą saikų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aštuonias dešimtis. Valdovas

LEKCIJA

Rom. 8, 12—17

BROLIAI: mes neesame kūno skolininkai, kad gyventumėm kūniškai. Nes jei jūs gyvensite kūniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kūno darbus, būsite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jūs juk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl reiktų bijotis, bet gavote išūnystės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liudijimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvainiai; tėvainiai Dievo ir bendrai tėvainiai Kristaus, jei tik drauge kenčiame, kad būtumėm drauge ir pagarbinti.

pripažino neteisingo užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prietelių pagalbą apgaulingų turtų, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

Vertė Kun. A. T. (Samata)

Katalikų Veikimas Per Jocizmą

JOCIZMAS šiandien yra viena iš gyviausių formų to Katalikų Veikimo, kurį a. a. Popiežius Pijus XI taip uoliai skleidė. Palyginamai naujas ir aktualus, Jocizmas savo dvasia ir metodais gali būti lyginamas su pirmųjų krikščionių veikimu tarp pagonų Romoje.

1935 metais, Jocizmas minėjo dešimtmetį nuo savo įsikūrimo, ir tai atmintinai sukakčiai pirm laiko ruošiasi ilgaus prisirengimais. Jaunas flandry kunigas Juozapas Cardijn, gimęs lapkričio 13 dieną, 1882 metais, iš darbininkų klasės tėvų, 1912 metais buvo paskirtas vikaru į Laėkeno parapiją Brusselio priemiestyje. Čia jis tuoju susi-

domėjo skurdžių darbininkų klase varguomenės apgyventose prasčiausiose miesto dalyse. Ir artimai stebėjo ir sekė darbininkų gyvenimo sąlygas.

Kunigas Juozapas Cardijn kaip tik tiko tokiai veiklai, nes jo tėvas, atviros minties ir tvirtų pažiūrų vyras, išauklėjo savo sūnų realizuoti tas visas sunkenybes, kurias darbininkai turi kęsti ir pergyventi. Sukakus keturiolikai metų, Juozapas iš savo tėvo gavo leidimą mokintis kunigystei.

Ir gerasis jo tėvas siuntė jį į kolegiją prisiruošti seminarijai. Kuomet jaunasai studentas iš kolegijos grįžo į namus praleisti pirmąsias atostogas, Juozapas pastebėjo, kad

jaunieji darbininkai, jo pirmieji bičiuliai, šalinosi nuo jo vien dėl to, kad jis pasiryžo tapti kunigu. Tokis jaunųjų darbininkų paniekinimas dėl kunigystės paveikė į jaunąjį studentą ir vėliau padarė perversmą jo gyvenime. Kuomet Juozapas Cardijn tapo išventintas kunigu, mirė jo tėvas. Kadangi jauno kunigo tėvas mirė iš nusidirbimo, tai padarė neišdildomo skaudaus įspūdžio į jį. Ir stovėdamas šalia savo mirusio tėvo lavono, jis prisiekė visiškai pasiaukoti darbininkų klasės atkrikščioninimui.

Seminarijoje, besiruošiant į kunigystę, Juozapas Cardijn taip pat studijavo sociologines problemas ir savo atostogas praleido Anglijoje, kad galėtų stebėti Darbo Partijos metodus ir organizaciją. Jo tyrimų paseka buvo ta, kad jis realizavo jog darbininkai bendrai juto save žemiau esant prieš kitas klases. Ir jis tuojau žinojo, kad tai negana imtis vien ginti darbininkus. Pirmiausia reikia jus išmokslinti, kad taptų sąmoningi savo pašaukimo vertybės, ir reikia jiems duoti entuziazmo, kad jie galėtų džiaugtis gyvenimo vaisiais, ir tuomi padaryti neišdildomo įspūdžio į juos.

Balandžio mėnesį, 1912 metais, kunigas Juozapas Cardijn sugrupavo septynias jaunas mergaites tarp trylikos ar keturiolikos metų. Jos mažai sugebėjo skaityti ar rašyti, ir dirbo nuo septynių iš ryto iki septynių vakare, gaudamos labai menką atlyginimą. Jis įtikrino tas mergaites, kad jos galinčios daug kuomi padėti jų bendradarbiams, bet pirmiausia jos turi išsilavinti, kad taptų vadovėmis ir darytų galingos įtakos į jų bendradarbes. Mergaičių darbininkų grupė buvo suformuota ir netrukus susiformavo grupė iš bernaičių darbininkų, kurie klausėsi vadovės prakalbų ir prisėmė kvietimą grupuotis. Tie susigrupavę darbininkai bernaičiai ir mergaitės per dvejus metus dirbtuvėse atsidavusiai tyrė darbo sąlygas. Ta veikla, kuri buvo socialinė ir kartu apaštalavimas, susilaukė gražių pasekų ir davė įkvėpimo kilniems užsimojimams ateityje.

Pasaulinis karas nesustabdė promotoriaus uolumo tęsti pradėtą veiklą. Jis sugebėjo tą veiklą padaryti judrią ir gyvą, nežiūrind nesuskaitomų sunkenybių. 1917 metais, vokiečiai už jo patrijotizmą įkalino jį. 1918 me-

tais, jis buvo vėl įkalintas, ir militariniams autoritetams ištyrus bylą, išduotas nusprendimas jį perkelti į vokiečių kalėjimą. Ne po ilgam prieš Jėzaus Širdies šventę, dvasiškos vyriausybės dignitorius aplankė rūmus, kuriuose merginos darbininkės vykdė uolią veiklą, nesant jų vadui. Jas dignitorius rado besimeldžiančias, kad kanaaninkas Juozapas Cardijn taptų išlaisvintas Jėzaus Širdies šventę (birželio 19 d. 1918 m.). Jų maldos buvo išklaustytos, ir jis tapo išlaisvintas iš kalėjimo tą dieną. Jo visas apaštalavimas žymėtinai panašiais įvykiais. Kai pasibaigė pasaulinis karas, jo veikla laipsniškai išsiplatino visame Belgijos krašte. Kilnaus apaštalavimo įkūrėjas gausino ir tobulino tinkamas priemones jaunųjų darbininkų sujungimui.

Velykose, 1924 metais, po dvylikos metų prityrimo, jis patiekė galutiną konstituciją organizacijai ir jos dabartinį vardą, būtent: **Jeunesse Ouvriere Chretienne** (Jaunųjų Krikščionių Darbininkų Sąjunga), bendrai žinomą kaip "J.O.C.", iš kurio pareina **Jocizmas** ir **Jocistai**. (Pritaikintas vardas flandrių kalboje yra "K.A.J." ir Kajotter). Vasario 1 dieną, 1925 metais, jaunos moterys darbininkės priėmė J. O. C. konstituciją.

Jocizmo programą sukurtas tikėjimo pagrindais ir dabartinės socialinės struktūros reikalavimais. Darbininkui teikiama kiekviena lengvata realizuoti jo amžinąjį likimą, nežiūrind kur jis dirbtų — anglių kasyklose, fabrikuose, ofisuose, namuose, vykdant pilietybės įstatymus ar einant šeimos pareigas.

Aišku, kad šių dienų dabartinė socialinė struktūra daugiau kenkia kaip padeda individualams praktikuoti tikėjimą ir pelnytį amžinąjį tikslą.

Jocizmas iš savo narių darbininkų reikalauja maldos ir sakramentų. Dar daugiau, Jocizmas kiekviena proga veikia, kad įtakos padaryti į savo narius subendrinant jų kasdienį gyvenimą su amžinuoju tikslu, tuomi užtikrinant jiems išganymą kiekvienu kasdieniu veikimu.

Jocizmo malda, kurią patvirtino hierarchija, nusako savo programą. Ta malda seka:

Viešpatie Jėzau, aš Tau aukoju mano die- nos veikimą, mano darbą, mano tyrimus,

mano džiaugsmus ir mano skausmus. Išmokyk mane ir visus mano bendradarbius mintyti su Tavim, ir gyventi vienybėje su Tavim.

Duok man malonę mylėti Tave visa mano širdimi ir tarnauti Tau visa mano stiprybe.

Kad Tavo viešpatavimas būtų įkurtas dirbtuvėje, verslincyčioje ir ofise, kaip ir mūsų pačių namuose.

Sielos darbininkų, kurie šiandien yra nuolatiniame pavojuje, kad rastų priebėgą Tavo malonėje.

Ir per Dievo gailėstingumą, sielos darbininkų, kurie miršta garbingame savo pareigų vykinime, kad atsilsėtų ramybėje.

Pabaigus tą maldą, seka pamaldus atsiliepinimas į Jėzaus Švenčiausiąją Širdį ir į mūsų Valdovę, Apaštalų Karalienę.

Kadangi Jocizmas esminiai yra pasaulinių žmonių apaštalavimo organizacija, dėl to ji yra susijęs su Katalikų Veikimu Belgijoje, ir kapelionas skiriamas kiekvienam parapijiniam skyriui ir kiekvienai federacijai. Kapeliono pareigos yra svarbios ir vienos, kurioms reikalinga diskrecija. Kapelionas moko, įkvepia ir pataria. Jo pareigos gali būti lyginamos širdžiai žmogaus kūne; širdis nors neregima, tačiau yra gyvybės centras, nuo kurios priklauso smulkiausias narvelis.

Kapeliono darbas yra surasti jaunus darbininkus, kurie tinkami tapti darbininkų klasės vadai ir mokytojai. Jis turi juos rykiuoti, ir jiems padėti visame, taikantis organizacijos linija ir metodais. Kadangi dėl jo kilnių pareigų, jis yra parapijinio ir regioninio egzekutyvio komiteto narys. Kapelionas patvirtina sąrašą narių, kurie išrenkami sudaryti parapijinį komitetą. Tas komitetas gali būti iš naujo renkamas kitiems metams. Malino Katedros Kapitulos Garbės Kanauininką Juozapą Cardijn nuo 1929 metų Belgijos hierarchijos vyskupai paskyrė nacionaliu vyriausiuoju kapelionu. Tai veikimo vienybės simbolis Belgijos krašte.

Parapijiniai skyriai kas mėnesį laiko ketletą susirinkimų. Nariai rykiuojami darbui. Ir jie lanko darbininkų klasės šeimas, klausinėja apie jų padėtį, ir diskutuoja Jocizmo veiklą. Regioninės federacijos laiko susirinkimus keturius kartus į metus.

Be to, gabiausiems ir atsizymėjusiems na-

riams duodamos trijų dienų rekolekcijos kiekvienais metais. Jocistų skaitlingas dalyvavimas tose rekolekceose jiems pelno gausių dvasiškų naudų — taip, kad kunigai, kurie vadauja, džiugauja, sakydami, kad jų dvasinis darbas buvęs vaisingiausias ir našiausias iš visų jų ganytojavimo pareigų.

Jocizmas turi net savo spaudą. Įvairių perijodinių leidinių šeši milijonai egzempliorių buvo išparduota arba išdalinta Belgijoje 1936 metais. Tų pačių metų Gavėnios laike specialaus laikraščio du ir pusė milijonų egz. buvo išdalinta visiems darbininkams, kurie buvo raginami, kad atliktų velykines pareigas. Tuos visus egzempliorius išdalino jocistai, kurie kiekviena proga taiko susitarti su darbininkais.

Taip pat laikomos viešos pramogos, kurias vykdo labiau edukacijos tikslui, kaip pasilinksminimui. Tai yra svarbiausios priemonės, kurias vartoja Jocizmas, kad auklėti jaunųjų darbininkų dvasinę kultūrą ir dorovinį gyvenimą.

Atsizvelgiant į finansinę pusę, Jocizmas yra nepriklausomas. Pajamų gauna iš narių mokesčio, parduodant leidinius, edukacinius kalendorius, ir t. p., ir organizuojant koncertus. Pavyzdžiui, 1936 metų kovo mėnesį Liurdo vyskupas (Prancūzijoje) Jocizmo naudai davė paskaitas Brusselio įtakingiausioje koncerto salėje, kuri sėdynių turi 2,100 asmenims. Kiekvienas skyrius taip pat stengiasi pajamų pelnyti organizacijos veiklos plitimui.

Šis Jocizmas yra ne vien mokykla, jis dar šelpia savo narius priemonėmis visokių įstaigų, kurias įsteigė labdariniams tikslams. Jis savo nariams pataria ir daro įtakos pasirinkti karjerą, įpratina ekonomijos paprotį, gina jų interesus kur tik pasitaiko reikalas; jis taip pat rūpinasi socialine gerove, kaip palaikyti jaunųjų darbininkų sveikatą, prašalinti darbo pavojus, ir t. p., tuo pačiu skatinant nariams jungtis į Darbo krikščioniškas unijas arba sąjungas. Jocizmas taip pat steigia stovyklas bedarbiams. 800,000 darbininkų, kurie užėmė vietas šioj organizacijoje, šiandien yra darbininkų klasės rinktinieji ir pavyzdingi vyrai, ir daugelis iš jų vadauja religinėms ir socialinėms įstaigoms Belgijoje.

Gražūs rezultatai, kuriuos apturėjo Jocizmas, ypatingai priklauso giliam jocistų religiniam gyvenimui ir tiems jų pasiaukojimams, kuriais darė laimėjimus savo organizacijos trijumfui. Nesuskaitomų labdaringumo ir savęs atsižadėjimų pavyzdžių galima rasti tarp jocistų. J. O. C. arba Jocizmas neturi kankinių tikroje to žodžio prasmėje, tačiau iš savo narių tarpo gali skaityti daugelį herojiškų sielų, kurios didvyriškai vykdė savo pareigas iki pabaigai. Pavyzdžiui, vienas jaunas darbininkas, kurs sirgo džiova ir mirė, sulaukęs 21 metų amž., išsitarė: "Aš visus mano kentėjimus aukoju Jocizmui, ir kuomet nueisiu į Dangų, aš globosiu jus visus", tuomi sekdamas Šventąją Terešėlę iš Lisieux, kurią Popiežius Pijus XI paskelbė organizacijos globėja.

1935 metais, kanauninkas Juozapas Cardijn įsakė jocistams keletai minučių sustabdyti darbą dirbtuvėse 3 val. po pietų Didį-

jį Penktadienį, kad tuomi parodyti dėkingumą mūsų Išganytojui. Kanauninko paliepimas sutiko smarkaus pasipriešinimo. Keliose dirbtuvėse jocistai savo maldas privačiai atkalbėjo, kitose garsiai meldėsi, vėl kitur mašinos buvo sustabdytos. 1936 metais, Didįjį Penktadienį vieša dėkinga pagarba gausiau plito kitose dirbtuvėse ir verslinyčiose. Vienok, reikia pripažinti, kad darbininkų masės dar visiškai negrįžo prie tikėjimo, bet Jocizmas laimėjo užuojautą ir susidomėjimą. Matant Jocizmo veiklą, daugelis darbininkų tardavo: "Jei tai yra religija, tai labai gerai!"

A. a. Šventasis Tėvas Pijus XI davė savo garbingąjį patvirtinimą Jocizmo kilniam veikimui. Jis matė, kad Jocizmas išsiplatins prisitaikindamas prie skirtingų aplinkybių kiekviename krašte ir susiderinant pagal vyskupų norą arba troškimą.

Parašė Alban Goodier S. J., Hierapolio Arkivyskupas.

Vertė A. NAUDŽIŪNAS, M. I. C.

Jėzus Kristus -- Žmonijos Pavyzdys

(Gerb. Kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas)

D. Jėzaus Maldingumas ir Kitos Dorybės

Artimais su juo gyvenantiems nebuvo sunku suprasti Jėzaus nepriklausomumo paslaptį. Jis, tiesa, gyveno tarp žmonių ir su jais bendraudavo, bet kitoje, kilnesnėje prasmėje, jis nebuvo iš jų tarpo. Nors jų gyvenimu pilnai gyveno, ir "pakėlė jų skausmus ir panešė jų vargus", net daugiau negu jie patys juos panešė, visgi tie kurie galėjo matyti, matė, kad jis vedė išvidinį ir išviršinių gyvenimą, kitoki, svarbesnį ir reikšmingesnį, negu kad pasaulis galėjo suteikti. Tai buvo maldos gyvenimas, iš kurio plaukėtas nuolatinis nuošalumo pamėgimas ir troškimas. Artimieji greitai išmoko netrukdyti jo rytmetinių ir vakarinių maldų laikotarpi (Mork. 1, 35). Kuomet anksti rytą atsikėlė nerado jo savo tarpe, žinojo kur galėjo jį rasti (Mork. 1, 36). Jis turėjo paskirtas vietas vakarinei maldai (Luko 22, 39). Kuomet jis vienas pasitraukė praleisti naktį maldoje (Luko 6, 12), jie susiprato ir netrukė jo. O jeigu jis ir juos su savim no-

rėjo pasiimti, tai noriai pasekė jį (Luko 9, 28). Dažnai ištisos dienos prabėgo, iš dienų susidarė savaitės, o išrodė, kad jokių ryšių neturėjo su kitais žmonėmis. Nors minios rinkdavosi jį klausyti, jis ir nuo jų atsitraukė melstis, ar tai į kalną (Luko 6, 12), ar tai į tyrus (Luko 5, 16). Jie užsidegė ir norėjo padaryti jį karalium, bet "jis vienas užžengė į kalną melstis" (Mato 14, 23). Kartais žmonės jį apleisdavo. Jo mokiniams išrodydavo, kad jam tai nerūpėjo, bet kitą rytą jie rasdavo jį paskendusį maldoje (Luko 11, 1). Per visą jo kelionę prasitęsusią už Palestinos ribų daugelį mėnesių, neužrašyta, kad jis būtų nors vieną pamokslą pasakęs ar kokį stebuklą viešai padaręs. Galima tvirtinti, kad jis tą laiką praleido nuolatinėje maldoje. Jis meldėsi Dekapolio kalne kai žmonės jį atrado (Mato 15, 29). O kelioms dienoms praslinkus, tiktai po karštos maldos jis pastatė Petruį tą reikšmingą klausimą: "O jūs ką sakote mane esant?" (Luko 9, 20).

Artimai su juo gyvenusieji tą jo maldin-gumą suprato ir nesistebėjo. Tai priėmė kaip faktą ir patys savo silpnumu mėgino jo pavyzdžiu sekti (Luko 11, 1). Šis teisingas ir nuoširdus Maldos Žmogus savo maldingumą nesistengė slėpti. Maldos dvasia, nuošalumas ir jo asmeniškąs nuolatinis susinešimas su dangiškuoju Tėvu ypatingai įstrigo į širdis tų, kurie daugiau laiko buvo su juo praleidę. Dievas Tėvas, viso ko pradžia ir pabaiga, ir to Tėvo valia, vien tik Tėvo valia, davė visam kam reikšmės, pasisekimo ar nepasisekimo, iš jos plaukė mūsų darbai ir buvimas. Tėvo valia ir Jėzus vadovavosi. Ji reikėsi jo gyvenime nuo pat pradžios iki pabaigos, ne kaip mokslas teiktinas kitiems, bet kaip visų priimtina tiesa. "Man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo" (Luko 2, 49). "Mano valgis yra daryti valią to, kurs mane siuntė" (Jono 4, 34). "Taip darau kaip Tėvas man įsakė" (Jono 14, 31). "Tėve, dėkoju tau" (Jono 11, 41). "Tėve, gelbėk mane iš šios valandos" (Jono 12, 27). "Tėve, tebūnie ne mano valia, bet tavo" (Luko 22, 42). "Aš pašlovinau tave žemėje, baigdamas darbą, kurį tu man davei daryti" (Jono 17, 4). "Tėve, į tavo rankas aš atiduodu savo dvasią" (Luko 23, 46). "Kaip Tėvas mane siuntė, taip aš ir jus siunčiu" (Jono 20, 21). Šituose ir kituose išsireiškimuose, tą Jėzaus sielos gyvybę negalima nepastebėti.

Bet turime baigti. Iki šiol pabriežėme tam tikrus bruožus, kurių pagalba galima atskirti Jėzaus būdą kaip jis žmonių tarpe pasireiškė. Mėginantiems gilintis į smulkmenas, ieškantiems Jėzaus ypatingų dorybių, reik rankas nuleisti nieko nepešus. Toliau negalima žengti. Nei jokia dorybė jam nebuvo būdinga, nes jis jas visas turėjo. O jos jame išlaikė tokią tobulą lygsvarą, taip jos buvo jo žmogiškos prigimties dalimi, kad žmonės jas ir nepastebėjo. Mes tai sakome ne dėlto, kad, žinodami jog jis Dievo Sūnus, manome taip turėtų būti, bet dėlto, kad taip evangelistų raštuose nupieštas to Žmogaus tikras paveikslas. Jėzus toks jiems išrodė. Pastebėjime kitų žmonių dorybes ir matysime, kad jos tikrai netobulas atspindys tų pačių dorybių, kurios jame randasi. Jeigu vartysime teologų raštus, rasime, kad jų

mokslas apie dorybes sėmia geriausius pavyzdžius tik iš Jėzaus gyvenimo. Kuomet jis pats kalbėjo apie dorybes, mes žinome, ir klaususieji žinojo, kad jis pats tų visų dorybių pavyzdys. Jis išskaičiavo palaiminimus. Taip darydamas, kaip tik ir priešė savo paties paveikslą. Baigdamas savo pamokslą nuo kalno, dar kalbėjo apie atleidimą, nekaltumą, paprastumą kalboje, apie duosnumą, susilaikymą, slaptą išmaldą, apie maldą, Dievu pasitikėjimą, žemiškų dalykų neapkęntimą, apie gailestingumą kitus teisiąnt, apie ištikimybę. Visi girdėjusieji jautė, jog Jėzus Tobuliausias Pavyzdys viso to ko iš žmonių reikalavo. Jis pats skelbė save esant pavyzdžiu ne vien šios ar tos dorybės, bet to kuo pagrįstos visos dorybės: "Mokykitės iš manęs, nes aš nuolankios ir nužemintos širdies" (Mato 11, 29). Ir niekas nepakėlė balso tai nuginčyti. Visa jo gyvenimo eiga įrodo be jokių abejojimų, kad jis tiesą pasakė. **Jis Žmonių pavyzdys.**

E. Jėzaus Meilė

Pagaliau gal aiškiau yra mums negu Jėzaus laikais gyvenusiems, kad jo begalinė meilė buvo tąja dorybe kuri jame buvo šaltinis ir raktas viso kito. Meilė buvo pagrindas Jėzaus visuotino supratimo ir užuojautos. Meilė vertė jį išsilieti pasauliui. Jo meilė sužavėjo visus, jį patraukė minias prie jo, jį "padarė, kad visas pasaulis jį sektų", nors pasaulis to nežinojo. Jėzaus skelbiama ir praktikuojama meilė, pasauliui buvo naujenybė. Ta meilė permainė pasaulį. Glaudžiai su Jėzumi susijusi ir jo aiškinama, ji tapo "naujas įsakymas", nors žodžiai jį išreiškia buvo seniausi. Kuomet vėliau Apaštalai, apmąstinėdami, atsižiūrėjo į Jėzaus paveikslą ir jį visą kartu pamatė, jiems aiškiausiai rodėsi jo meilė, prieš kurios skais-tumą viskas nublanko: "Mylėjęs savuosius, kurie buvo pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galui" (Jono 13, 1). Tos meilės atminimas jiems visiems buvo nuolatinė paguoda ir paakstinimas. Tą patyrė ne tik tas, kurs save vadino "Jėzaus numylėtu mokinium", bet ir tas kurio tris kartus pareiškė karštą meilės išpažinimą Viešpatys buvo pripažinęs (Jono 21, 15).

Jei tik apgraitomis norėtume geriau nušviesti Jėzaus meilę, reikėtų vėl peržiūrėti

visą Jėzaus gyvenimą ant žemės. Ta meilė pasireiškia kiekviename Evangelijos lape. Ji nuosekliai ta pati nors ir įvairiausiai išreiškama. Apie tai daugiau ir kalbėti nereikia. Ant žemės meilė niekad nebuvo taip surišta su kokio žmogaus vardu kaip kad su Jėzaus Kristaus vardu. Šv. Povilas, norėdamas sau apibudinti Jėzų, kitaip negalėjo jį aptarti kaip tik per meilę (Rym. 8, 35-39). Ir nuo šv. Povilo laikų, kuomet bažnyčios tėvai, daktarai, teologai ir šventieji tą patį norėjo išreikšti, visų mintys galutinai grįžo prie tos pačios meilės temos. O atvirksčiai, kai šv. Povilas smulkmeniškai kalba apie meilę ir nori ją Korintiečiams aptarti kaip naują pasaulinį atėjusią galią, jis gali tai padaryti tik Jėzaus paveikslą laikydamas prieš akis. O baigęs tą meilę aptarti, jis yra nupiešęs tikrai vieną to paveikslo dorybę. "Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, mesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neieško savo naudos, nesusierzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, o džiaugiasi tiesa; visa nuklenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia" (I Kor. 13, 4-7).

Žinoma toks piešinys visai neatatinkamas ir nepilnas. Šv. Povilo teikiamas paveikslas daugiau neigiamas negu teigiamas. Ir kadangi mes lengviau galime matyti koks Dievas nėra, negu koks yra, už tai ir mūsų stengimuose nupiešti žmogišką Jėzaus Kristaus meilę randame tokią patį sunkumą. Ir šv. Petras, bent taip išrodo, daugiau negali padaryti, nes jis sako: "Juk ir Kristus kentėjo už mus, palikdamas jums pavyzdį, kad sekiotumėte jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kuomet jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kuomet kentėjo, negrąsė, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisai" (I Petro 2, 21-23).

Jei šv. Povilas ir šv. Petras tegali kalbėti apie Jėzų ir jo meilę tik neigiamais išsitarimais, jeigu pirmasis ta mintimi, kad "Dievo Sūnus mane mylėjo ir pats save išdavė už mane" (Gal. 2, 20), lyg ir netenka žodžių iš nusistebėjimo, kaip gi kitas kas šiame pasaulyje gali turėti vilties tinkamai nupiešti ir Jėzų ir jo meilę? Užtenka tikrai pakartoti paties Jėzaus žodžius, kurs sakė:

"Niekas neturi didesnės meilės, kaip ta,

kad kas guldo savo gyvybę už savo prieteliu" (Jono 15, 13), tuo pačiu laiku atjausdamas, kaip pilnai tai pildėsi ne vien ant Kalvarijos, bet kiekvienoje valandėlėje jo žemiško gyvenimo, ir net iki šiai dienai danguje: "nes yra visuomet gyvas, kad mus užtartų" (Žyd. 7, 25), su mumis "visas dienas iki pasaulio pabaigai" (Mato 28, 20).

(Galas)

MARIJONŲ RĖMĖJŲ CHICAGOS
APSKR. METINĖ ŠVENTĖ

Lietuvių Diena

MARIJOS KALNELIUOSE
HINSDALE, ILLINOIS

Liepos-July 23, 1939

11 val. ryto bus iškilmingos pamaldos Tėvų Marijonų Seminarijos Koplyčioj.

Dienos šurum-Burum, pramogos, ir pasilinksminimai įvyks Tėvų Marijonų Ūkyje.

PAIŪVAIRINIMUI ŠIOS
DIENOS BUS:

Baseball žaidimas — tarp Graborio Lachavičiaus ir Graborio A, Petkaus ratelių.

Linksmos muzikos — grieš Eitmonto orkestras.

Dideli laimėjimai: 5 dovanos po \$5. ir kiti valgomieji produktai.

Visi, kas gyvas, į Lietuvių Dienos Šventę!

Tėvų Marijonų Prietelius, Rėmėjus, ir Jų Darbo Mylėtojus nuoširdžiai kviečia dalyvauti,

RĖMĖJAI.

Paklausimams Atsakymai

Bažnyčios draudimas kunigams, vienuoliams ir vienuclėms neapsivesti kaip tik yra Moterystės Sakramento pažeminimas ar ne? Iš Ohio valstybės

Nežinau kaip tai galėtų būti Moterystės Sakramento pažeminimas. Kadangi Bažnyčia taip aukština celebratą, tuomi nereiškia savo panieką moterystės luomui. Bažnyčia kaip tik atvirkščiai elgiasi. Ji aukština moterystės luomą, pakeldama to luomo susituokimą į sakramento garbę; skaistybės apžadas tokios garbės nēr susilaukęs. O kas daugiau, Bažnyčia visomis savo jėgomis gina moterystės ryšį įvairiomis nuodėmės bausmėmis. Skaistybės apžadas yra išrinktiesiems, o moterystės luomas visiems: abu yra šventi, vienas vienaip, kitas kitaip. Tie tikėjimai kurie niekina skaistybės apžadą, taipogi nerado pagarbos moterystei. Per visus amžius Bažnyčios mokinimas apie moterystę visad buvo ir bus toks pat: "Ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskiria" (Mat. 19, 6). Skaistybės atžvilgiu šv. Raštas šiaip rašo: "Yra nevedančių, kurie patys save tokius padarė dėliai dangaus karalystės. Kas gali išmanyti, teišmano." (Mat. 19,12).

Ar protestonai ir kiti nekatalikai gali būti krikštotėvai? Chicago, Ill.

Tokie niekad negali būti krikštotėvai, nes Bažnyčios kanonai visiškai smerkia tokį elgėsi (can. 765). Žmonės būdami krikštotėvai prisiima ant savęs svarbias pareigas. Krikštotėvai tampa vaiko dvasios tėvai ir turi pareigą prižiūrėti, kad vaikas būtų katalikiškai auklėjamas kai tėvai miršta ar apsileidžia savo pareigose. Matote, kad, tokiu būdu, nekatalikai krikštotėvai negalėtų atlikti tokias svarbias pareigas. Visad reik išsirinkti gerus katalikus kaipo vaikų krikštotėvais.

Kodėl žvakės yra degamos pamaldų metu. Kodėl žmonės degina lemputes ir žvakutes prie šventųjų paveikslų ir stovylių? Mass.

Vigilantinus panašų klausimą uždavė šv.

Hieronimui. Šventasis sakė, kad žvakės yra degamos tuo metu kai evangelija būna skaitoma, "ne tam kad išsklaidžius tamsybes, bet kad išreiškus džiaugsmą". Ir šv. Lukas kalba apie "daug žiburių" kurie degė "aukštutiniame kambaryje", kame šv. Povilas nutęsė kalbą iki vidunaščiai prieš iškeliaujant.

Pirmuose Bažnyčios metuose krikštas buvo žinomas kaipo "Apšvietimas", kadangi iškilmingos krikšto apeigos buvo atliekamos prie daugybės žibančių žvakių. Sulyg pirmųjų krikščionių raštų, švarus žvakės vaškas ženklina Kristaus Kūną, žvakės knatas ženklina Kristaus sielą, o liepsna yra simbolis Dieviškos Žodžio Asmenybės, Kuris įsikūnijo ir gyveno žmonių tarpe. Kristus "buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį" (Jon. 1, 9).

Tos lemputės arba žvakutės kurios dega prie šventųjų paveikslų ar stovylių yra maldos ir apsimarinimo ženklai. Uždegtos lemputės arba žvakutės išreiškia mūsų meilės ir pasiaukojimo jausmus šventiesiems kai mes apleidžiam bažnyčią eiti kasdienines pareigas.

Kada kryželio atlaidai žūsta? Ž. S. J.

Atlaidai uždėti ant ražančių, kryželių ir kitų pamaldumo ženklų tik tada yra prarandami, kai šie dalykėliai yra labai aplaužomi ar kitiems pardavinėjami.

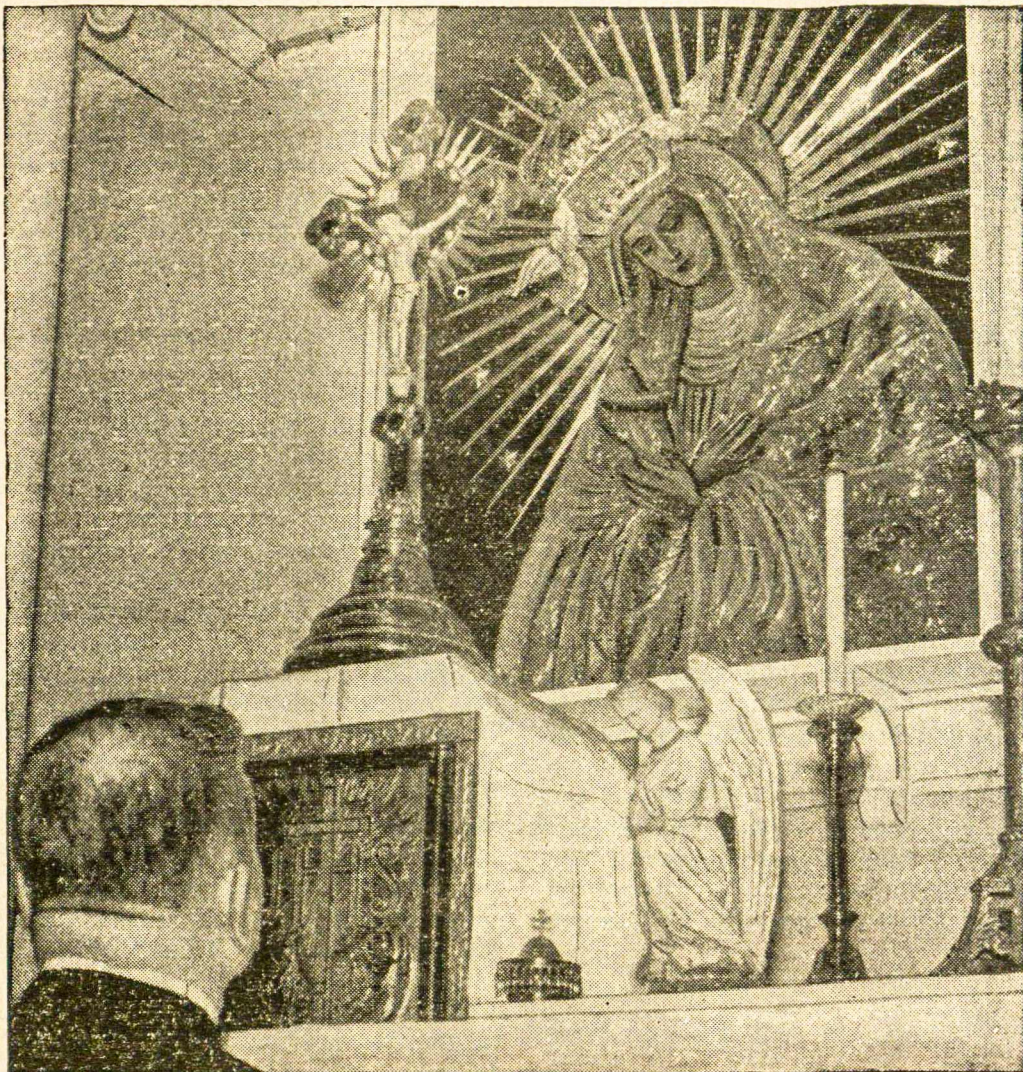
A. † A.

**Marijonų Rėmėjų Draugijos Narė
JULIJA TERAILA, iš Elmwood, Conn.**

mirė birželio 20 d., 1939 m. Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai yra prašomi sukalbėti šv. Ražančiaus dalį už jos sielą.

AUŠROS VARTŲ PANA

Štai naujasis Švenčiausios Panelės, Aušros Vartų, paveikslas pertrauktas iš Vilniaus Aušros Vartų bažnyčiai, Chicago, Ill. Liepos 12 d., 1939 m., didž. gerb. Pralotas M. Krušas, Šv. Jurgio par. klebonas, pašventino šį paveikslą. Čia matome Aušros Vartų par. kleboną, kun. M. Urbonavičių, M. I. C., klupant prieš naujai įstatytą paveikslą.

(Photo. — Chicago Evening American. Dėka S. Piežai.)

Saugok, Marija, mus, tarnaičius savo,—
Priešai galingi sielų daug sugavo...
Gelbėk, Marija, žmones nelaimingus,
Tavo pašelpos labai reikalingus,
Išmelsk mums malonės.

Laimė tai sielai, kuri Tave rado
Ir Tavęs klauso, kaip geriausio vado
Jokių žabangų ir spąstų nebijo,

Nes Apgynėją ji turi Mariją,—
Nepražus niekuomet.

Motina mūsų, malnoės pilnoji,
Kiekvieną žnogų Tu vis užsistoji;
Jeigu tik šaukias į Tave padėti,
Žūstančio vaiko pribėgi gelbėti,
Nes Tu gailestinga.

Su Kristumi Maldos Mokykloje

(Iš angliško vertė Kun. Ant. M. Karužiškis)

TREČIA PAMOKA

“Melsk Savo Tėvą Slapta” (Šv. Mat. VI, 6)
arba

Vienas Su Dievu.

“Tu gi, kada meldies, eik į savo kambarį ir, užsidaręs duris melsk savo Tėvą slapta; ir tavo Tėvas, kurs mato slaptoje, tau atsilygins”.

(Šv. Mato, VI, 6).

PAŠAUKĖS Savo pirmus mokytočius, Jėzus davė jiems jų pirmą viešą pamokinimo Pamoksle ant Kalno. Jis ten išaiškino jiems Dievo karalystę, jos įstatymus ir jos gyvenimą. Toje karalystėje Dievas yra netiktai Karalius, bet Tėvas; Jis netiktai visa duoda, bet Jis Pats yra visu. Jo vieno žinojime ir draugininkavime yra jos palaimingumas. Tat tai buvo kaip paprastas dalykas kad maldos ir maldos gyvenimo apreiškimas buvo dalis iš Jo mokymo apie tą Naują Karalystę kurios Jis atėjo įsteigti. Mozė nedavė nei įsakymo nei patvarkymo kas link maldos: net pranašai mažai išaiškino apie maldos pareigą; tik Kristus mokina melstis.

Ir pirmas dalykas kurio Viešpats mokina Savo mokytočius yra kad jie turi turėti slaptą maldai vietą; kiekvienas turi turėti kokią nuošalią vietelę kur, jis gali būti vienas su savo Dievu. Kiekvienas mokytojas turi turėti mokyklos kambarį. Mes išmokome pažinti ir priimti Jėzų kaip mūsų vienintelį mokytoją maldos mokykloje. Jis jau pamokino mus Samarijoje kad garbinimas nėra daugiau aprubežiuotas laikams ir vietoms; kad garbinimas, dvasiškas tikras garbinimas yra dvasios ir gyvenimo dalykas; visas žmogus turi visame jo gyvenime būti garbinimu dvasia ir tiesa. O visgi Jis nori kad kiekvienas sau pasirinktų nustatytą vietelę, kur Jis gali jį kasdien sutikti. Tas vidujinis kambarys, ta nuošali vieta, tai Jėzaus mokyklos kambarys. Ta vietelė gali būti ar šen ar ten; ta vietelė gali diena nuo dienos mai-

nytis jei mes turime keisti mūsų gyvenamąją vietą; bet ta slapta vieta turi būti rami kur mokytočius galėtų pastatyti save Mokytojo alkivaizdoje, ir ten Tėvą garbinti. Tik ten Jėzus ateis mus pamokinti kaip reik melstis.

Mokytojas yra visuomet rūpestingas, kad jo mokyklos kambarys būtų skausmas ir patraukiantis, pripildytas dangaus šviesa ir oru, kad būtų vieta kur mokytočiai noriai ateina, ir mėgsta pasilikti. Savo pirmuose žodžiuose apie maldą Pamoksle ant Kalno, Jėzus stengiasi perstatyti mums vidujinį kambarį skausčiausioje šviesoje. Jei mes atydziai klausomies, mes tuoj pastebime kuris yra svarbiausias Jo kalbamas žodis. Tris syk Jis vartoja Tėvo vardą: “Melsk savo Tėvą; Tavo Tėvas... tau atsilygins”, “Jūsų Tėvas žino, ko jums reikia”. Pirmas dalykas kambarėlio maldoje yra šis: Aš turiu susitikti su Tėvu. Šviesa kuri kambarėlyje šviečia turi būti: Tėvo išvaizdos šviesa. Šviežias dangaus oras kuriuo Jėzus nori kad jis būtų pripildytas, tai: Dievo Tėviška meilė, Dievo berybis Tėviškumas. Šiaip kiekviena mintis arba maldavimas kuriuo atsidustame bus neklastingas, nuoširdus lyg kūdikio pasitikėjimas Tėvu. Štai kaip Mokytojas mokina mus melstis: Jis atveda mus Tėvo alkivaizdoj. Ką mes meldžiame ten turi naudoti nešti. Klausykimės atsargiai išgirsti ką Viešpats turi mums pasakyti.

Pirma, “Melsk savo Tėvą slapta”. Dievas yra Dievas kurs pasislepia kūniškai akiai. Kolei mūsų Dievo mes esame svarbiausiai paskendę savo mintimis ir veiksmis, mes nesutiksime To kurs yra Dvasia, Nematomas. Bet tokiam žmogui kurs visiškai pasitraukia iš šio pasaulio, ir yra pasirengęs tarnauti vienam Dievui, Tėvas Save apreiškia. Kai jis apleidžia, atmeta, ištreimia pasaulį, ir pasaulio gyvenimą, ir pasiduoda save Kristaus vedimui prie Dievo alkivaizdos paslaptį, Tėvo meilės šviesa nužengs ant jo. Vidujinio kambario ir uždarytų durų paslaptis, visiškas atsiskyrimas nuo viso

pasaulio, yra tos vidujinės šventyklos paveikslas. Ir tat mes esame mokinami, iš pat pradžios mūsų sekmingos maldos paslapties ieškojimo. Atsiminti taipgi reik, kad vidujiniame kambaryje, kur mes esame vieni su Tėvu, mes išmoksime tikrą maldą. Tėvas randasi slaptoje: šiais žodžiais Jėzus mus mokina kur Jis mūs laukia, kur Jis visados randasi. Krikščionys dažnai skundžiasi kad nuošali malda nėra tuo kuo ji turėtų būti. Jie jaučiasi silpnais ir nuodėmingais, širdis yra šalta ir tamsi; tai lyg jie turėtų taip mažai melstis, ir tame truputėlyje jie neturi jokio tikėjimo arba džiaugsmo. Jie nusimena ir susilaiko nuo maldos kadangi jie negali ateiti pas Tėvą kaip jie norėtų. Dievo vaike! klausyk savo Mokytojo. Jis tau pasako kad kuomet į nuošalią maldą eini tavo pirma mintis turi būti: Tėvas randasi slaptoje, Tėvas ten manęs laukia. Tiktai kad tavo širdis yra šalta ir nemaldinga, eik mylinčio Tėvo akivaizdon. Kaip tėvas gailisi savo vaikų, taip Viešpats gailisi tavęs. Neąstyk apie kiek tu turi atnešti Dievui, bet kiek daug Jis nori tau duoti. Tiktai atsistok prieš, ir pažiūrėk į Jo veidą; pamąstyk apie Jo meilę, Jo nuostabią, jautrią, pasigailinčią meilę. Tiktai pasakyk Jam kaip nuodėminga, šalta, ir tamsu viskas yra: Tėvo mylinti širdis duos šviesą ir šilumą tavajai. O daryk ką Jėzus sako: Tiktai uždaryk duris, ir melskis į savo Tėvą kurs yra slaptoje. Ar tai nenuostabu? galėti eiti vienas su Dievu, tuo berybiu Dievu. Ir tuomet pažvelgti aukštyn ir sakyti: Mano Tėve!

“**Ir tavo Tėvas kurs mato slaptoje, tau atsilypins**”. Čia Jėzus užtikrina mus kad slapta malda negali būti nevaisinga: jos palaiminimas pasirodys mūsų gyvenime. Mes turime tiktai slaptoje vieni su Dievu, pavesti mūsų gyvenimą Jam prieš žmones; Jis atlygins mums atvirai; Jis prižiūrės kad maldos išklausymas bus apreiškėtas Jo palaiminime ant mūsų. Mūsų Viešpats nori pamokinti mus kaip berybiš Tėviškumas ir Ištikimumas mus sutinka slaptoje. Iš mūsų pusės turėtų būti tas, lyg kūdikio, tikėjimo neklastingumas, tas pasitikėjimas kad mūsų malda atneša palaiminimą. “Tam, kurs artinasi į Dievą, reikia tikėti, kad jis yra, ir kad jo ieškantiems jis yra atlygiuojas” (Zyd.

XI, 6). Kambarėlio palaiminimas nepriklauso nuo stipraus arba karšto jausmo, bet nuo Tėvo meilės ir galybės kuriam aš ten paveidu savo pritrukimus. Ir todėl Mokytojas turi tiktai vieną pageidavimą: Atsimink, kad tavo Tėvas yra, ir mato ir girdi slaptoje; eik ir pasilik ten, ir vėl eik iš ten su pasitikėjimu! Jis atlygins už tokį pasitikėjimą; remkis Juo: malda į Tėvą negali būti tuščia; Jis atlygins tau visame.

Kad dar toliau sustiprinus šį tikėjimą į Tėvišką Dievo meilę, Kristus ištaria trečią žodį: “**Jūsų Tėvas žino, ko jums reikia, pirma, nekaip jį prašote**”. Iš pirmo žvilgsnio tai gali išrodyti lyg ši mintis padaro maldą maždaug reikalingą. Dievas žino geriau negu mes ko mums reikia. Bet kai mes gauname gilesnę išvalgą į tą kuo malda tikrai yra, ši tiesa daug pagalbės mūsų tikėjimą sustiprinti. Ji pamokins mus kad mums nereikia, kaip pagonims, su žodžių daugybe ir užsispyrimu, priversti nenorų Dievą mūs klausyti. Ji prives prie švento rūpestingumo ir tytelėjimom aldoje kai ji klausimą patiekia: Ar mano Tėvas tikrai žino kad man šio reikia? Kuomet būsime sykį Dvasios priversti prie tikrumo kad mūsų prašymas yra ištikro mums reikalingas Dievo garbei, ji duos mums nuostabų pasitikėjimą sakyti, Mano Tėvas žino kad to man reikia ir turiu tai turėti. Ir jei būtų kokio atidėliojimo išklausyme, ji pamokins mus ramiaime išvermingume laikytis: Tėve! Tu žinai kad man to reikia. O ta palaiminta kūdikio laisvė ir neklastingumas kuriuos Kristus mūsų Mokytojas norėtų išauklėti mummyse, kaj mes artinamės prie Dievo: pasitikėkime Tėvu iki Jo Dvasia nedirbs mummyse. Kartais mūsų maldose, kuomet esame pavojuje būti taip užsiėmę su mūsų karštais, užsispyrusiais maldavimais, kad užmirštame kad Tėvas žino ir girdi, laikykimės tyliai, ir ramiai sakykime: Mano Tėvas mato, mano Tėvas girdi, mano Tėvas žino; tai pagelbės mūsų tikėjimui priimti išklausymą, ir sakyti: Mes žinome kad mes turime maldavimus kurių Jo prašėme.

O dabar, visi jūs kurie esate išnaujo įstoję į Kristaus mokyklą būti pamokinti mels-tis, priimkite šias pamokas, praktikuokite jas, ir pasitikėkite Juo išstobulinti jas jumy-

se. Gyvenk daug vidujiniame kambaryje, su durimis uždarytomis — uždarytomis nuo žmonių, uždarytomis su Dievu; tai ten Jėzus tave pamokins melstis. Būti vienas slaptoje su Tėvu: tebūna šis tavo aukščiausias džiaugsmas. Būti užtikrintas kad Tėvas atvirai atlygins slaptą maldą, taip kad ji negali pasilikti nepalaiminta: tebūna šis tavo stiprumas diena paskui dieną. Ir žinoti kad Tėvas žino kad tau reikia ko tu prašai: tebūna ši tavo laisvė atnešti kiekvieną reikalą, užtikrinime kad tavo Dievas jį aprūpins su lyg Jo turtų garbėje Jėzuje Kristuje.

“Viešpatie, Pamokyk Mus Melstis”.

PASAULIO ĮVYKIAI

Meksikos Prezidentas Priims Išvytus Ispanijos Radikalus

Mexicali, Žemoji Kalifornija. — Galimas daiktas, artimoj ateityje tūkstančiai Ispanijos raudonųjų — komunistų, socialistų ir kitų, iš Prancūzijos bus atkelti į Meksiką ir čia, Žemojoje Kalifornijoje, už keletos mylių nuo J. A. Valstybių pasienio, bus įgyvendinti. Jie sukurs koloniją, kurioje laisvai galės praktikuoti savo komunizmą.

Čia lankosi Meksikos prezidentas Cardenas, su kuriuo turėjo ilgus pasitarimus Juan Negrinas, buvęs Ispanijos raudonųjų režimo ministras pirmininkas.

Negrinas, matyt, gavo prez. Cardeno pritarimo kurti koloniją, nes jis planuoja grįžti į Prancūziją ir tenai iš raudonųjų bėglių parinkti apie 8,000 tinkamiausiųjų ir juos atkelti į Meksiką.

Šis žygis reikalingas didelio kapitalo. Aišku, kad ne tik Negrinas, bet ir kiti Ispanijos raudonųjų stambieji vadai su tuščiomis nespauko į užsienius.

Atvykus Ispanijos Radikalams, Persekiojimas Vėl Prasidėjo Meksikoje

Mexico City. — Paskutiniaisiais laikais Meksikos vyriausybės organai ėmėsi užsieniuose skleisti žinias, kad Meksikoje per ilgus metus vykdyti Katalikų Bažnyčiai ir katalikams persekiojimai jau nutraukti ir kai kuriose respublikos dalyse Bažnyčia ir vėl pradeda gyvėti ir katalikai laisviau veikti.

Tik staiga gauta žinia iš Puebla valsty-

bės, kad tenai gen. Maximino Avila Camacho visoj valstybėj uždraudė katalikams turėti bet kokias pamaldas. Kai kurių miestelių valdžias už palankumą katalikams jis pašalino ir paskyrė saviškes.

Susimetimas atnaujinti persekiojimus ir nepagydytas žaizdas dar daugiau didinti su puolė su atvykimu Meksikon Ispanijos raudonųjų vadų, buvusio raudonų režimo ministro pirmininko Negrino, užsienių reikalų ministro Vayo ir kitų.

Meksikon jie atvyko su dideliais lobiais, kurių prisiplėšė Ispanijoje žudydami vyskopus, kunigus, vienuolius ir vienuoles, griaudami bažnyčias, vienuolynus ir visas kitas katalikiškas tautos įstaigas. Meksikos komunistai juos triukšmingai pasitiko ir sveikino.

Kova bus sunki, nes Ispanijos raudonieji yra įgudę plėsti ir griauti bažnyčias. Rusijos komunistų jie išmokslinti ir apšarvoti aklosios bedievybės metodais.

Chicagos Kinai Katalikai Pagerbė Kare Žuvusiuosius

Chicagos kinų katalikų gausinga grupė pamaldomis pagerbė žuvusiuosius saviškius, gynusius tėvynę Kiniją nuo užpuolėjų japonų.

Šv. Jono bazilikoje Nankino apaštališkas vikaras J. E. vyskupas P. Yu Pin laikė iškilmingas gedulo Mišias. Vyskupui asistavo bazilikos rektorius kun. T. J. Reed. J. E. vyskupas W. D. O'Brien, Chicagos auxilinis vyskupas, ir gi buvo pamaldose.

Vyskupas Sheil Kalbėjo CIO Susirinkime

Chicago, Ill. — “Packinghouse Workers’ Organizing” komitetas, priklausantis CIO organizacijai, liepos 16 d. Coliseum turėjo masinį darbininkų susirinkimą.

Tarp kitų kalbėti pakviestas ir Jo Eksc. auxilinis vyskupas B. J. Sheil.

Naciai Užgrobė Labdaros Dr-jos Visas Savastis

Viena, Austrija. — Naciai Austrijoje panaikino ilgiausius metus plačiai veikusią katalikų Šv. Vincento a Paulo labdaros draugiją. Uždaryta jos centras ir visi skyriai. Užgrobti visi rekordai ir fondai ir nukelti

į "socialės gerovės" ministeriją Berlyne.

Seniau naciai buvo paskelbę, kad jie neleis Vokietijoje veikti jokioms labdaros organizacijoms, kuriose vyrantų kunigai.

Nobile Bus Dekanas Lewiso Holy Name Mokykloje

Chicago. — Pereitą savaitę Chicagon atvyko gen. Umbert Nobile, italas arktinis lakūnas ir mokslininkas. Jo Eminencija kardinolas Mundelein jį pakvietė į Chicagos arkivyskupijos Lewiso Holy Name aeronautinę mokyklą, arti Lockport, užimti instruktoriaus vietą. Jis bus šios mokyklos viršininkas, tai yra dekanas.

Popiežiaus Pijaus XI patariamą Chicagos kardinolas nusprendė gen. Nobile pakviesti mokytojauti į minėtą arkivyskupijos mokyklą.

Komunizmo Nesėkmė Prancūzijoje

Prancūzų komunistų laikraštis "Notre jeunesse" praneša, kad 1936 m. Prancūzijoje komunistų jaunimo organizacijoj buvo 87,711 narių, gi šių metų pradžioje bebuvo tik — 54,771. Partijos leidžiamų spausdinių tiražas taip pat gerokai sumažėjęs.

Naciai Prašalino Katalikes Slauges

Vienna, Vokietija — Austrija. — Naciai laipsniškai prašalina slauges Seseris ir jų vietas užpildo "nacių seserimis" Viennos ligoninėse. "Nacių seserys" priklausančios prie Vokietijos Raudonojo Kryžiaus.

Tačiau, Lainze, gydytojams reikalaujant, paliktos Seserys Vienuolės.

Litvinovas Išmestas Iš Bedievių Sąjungos

Ryga. — Centralinė taryba neseniai įvykusiame posėdyje nutarė išbraukti iš bedievių sąjungos Litvinovą, jo žmoną ir visus jo vaikus. Tame pat posėdy nutarta kovoti su Sekminių šventimu, dėl to tomis dienomis Rusijos fabrikai dirbo visu smarkumu.

Konvertitas Tapo Viatorionų Provincijolas Amerikoje

Bourbonnais, Ill. — Kun. R. French, C. S.V., buvęs Episkopų bažnyčios narys yra išrinktas Viatorionų Kongregacijos provincijolu Amerikoje. Naujas provincijolas turi

49 metus ir atsivertė į Katalikų Bažnyčią turėdamas 16 metų amžiaus.

Viatorionų kongregacijoje yra keletas jaunų lietuvių, kurie neužilgo bus išventinti į kunigus.

Šv. Tėvo Atlaidai Radio Klausytojams

Vatican City, liepos 12 d. — Išleistas dekretas šiandien nustato visuotinių atlaidų klausimą didelių iškilmių metu kai Šventas Tėvas laimina žmones susirinkusius Šv. Petro aikštėje. Šis palaiminimas yra duodamas "Urbi et orbi" t. y. miestui ir visam pasauliui, ir tokiu būdu atlaidus turėtų pelnyti ne tik susirinkusieji bet ir visi radijo klausytojai, kurie klausosi ištartų palaiminimo, žodžių. Toks buvo Švento Tėvo išaiškinimas aną dieną tuo klausimu.

Popiežius Už Taiką Dancigo Klausimu

Vatikanas. — Patirta, kad grįždamas į Varšuvą apaštališkas nuncijus Lenkijai, J. E. arkiv. F. Crotesi, veža lenkų vyriausybei naują Šventojo Tėvo pasiūlymą gražiau ju susitaikinti dėl Dancigo. Sakoma, Pijus XII siūlęs kompromisą.

Italų spauda praneša, kad Vatikanas yra priešingas Britanijos paktui su sov. Rusija.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Edvardas Mikutis Cicero Miesto Komisijonierius

Cicero, Ill. — Miesto tarybos posėdyje, birželio 19 d., Ed. Mikutis, Cicero Namų Savininkų klubo sekretorius paskirtas vandens departamento komisijonierium.

Ed. Mikutis yra jaunas čia gimęs ir augęs, gabus ir energingas veikėjas. Vedęs šilaitę, cicerietę čia gimusią ir augusią. Augina sūnų.

Tikimės, kad Edvardas daug pasidarbus savo kolonijos labui. Linkim jam gerų sėkmių.

Studentų Sąjungos Valdyba

Liepos 1 ir 2 d. Marianopolio Kolegijos patalpose įvyko Lietuvių R. K. Studentų Sąjungos seimas, kuriame išrinkta nauja

valdyba: dvasios vadas — kun. dr. Jonas Starkus, garbės pirmininkas — Juozas B. Laučka; pirmininkas — Jonas Šakočius (Pittston), vicepirm. Jadvyga Stulginskaitė (Waterbury) ir A. Dubickaitė (Worcester); išdininkė — Elena Kundrotaitė (Rochester), vyr. redaktorius — kun. K. Urbonavičius, redaktorius — Jonas Pilipauskas, sekretorius — Ant. Tamulis (Marianapolis), soc. sekretorė — Valerija Jakštaitė (Waterbury) ir organizatorius — adv. A. Mileris (Worcester).

Čikagos Majoras Dalyvavo Kampinio Akmens Iškilinėse

Chicago, Ill. Liepos 9 d. 2 val. popiet įvyko Darius - Girėnas Memorial Namų kampinio akmens padėjimo iškilinėse, kurioms vadovavo pats Čikagos majoras Edward J. Kelly. Taip pat dalyvavo Illinois valstijos legijono komendantas ir kiti legijono vadai, įžymūs visuomenės veikėjai ir politikai, Lietuvos konsulas P. Daužvardis, daug lietuvių profesionalų ir biznierių.

Visa tai įvyko prie statomo namo 4414-16-18 So. Western Ave., Chicago, Ill.

Baigias Gaisrininkų Kolegiją Išvyko Lietuvon

New York. — Laivu "Gripsholm" išvyko Lietuvon per Klaipėdą kap. Antanas Petruškevičius, kuris išbuvo J. A. V. nuo kovo 16 d. New Yorke jis lankė Gaisrininkų Kolegiją (Fire College) ir pasekmingai baigė kursų gaisrininkų vadams. Iš svetimų valstybių iki šiol tą Kolegiją lankė Suomijos, Švedijos, Bulgarijos, Anglijos, Kanados ir dabar Lietuvos komandiruoti gaisrininkų vadai. Kap. A. Petruškevičius čia, Amerikoje, gimęs ir gerai mokąs anglų kalbą savo būdu pritiko ir patiko Amerikos lietuviams. Laisvalaikį jis naudingai išnaudojo aplankydamas, kai kurias kolonijas ir visur paliko gerą įspūdį. Daugiau tokių svečių iš Lietuvos!

Vienuolių Stovykla Mergaitėms Gražiai Veikia

Elmhurst, Pa. — Maryville parke, Elmhurst, Pa., jau antra savaitė veikia mergai-

čių stovykla. Stovyklai vadovauja Nukryžiuoto Jėzaus Seserys, padedant dviem mergaitėm patarėjom iš Wilkes-Barre. Mergaitės linksmi praleidžia atostogas ir ta pačia proga išmoksta namų ruošos, rankdarbių ir lietuviškų šokių bei dainų.

Prof. Pakštas Gavo Švedijos Pažymėjimą

Sužinojome, kad liepos 4 d. prof. dr. Kazys Pakštas gavo iš Švedijos oficialinių žmonių žinią, kad Švedijos Karalius teikėsi jį atžymėti, pakeldamas į Vasos ordino karininkus. Insignijos būsią įteiktos Švedijos Pasiuntinybėje Vašingtone.

Švedijos Karalius atžymėjo prof. Pakštą, atsižvelgdamas į jo nuopelnus dviejų tautų suartėjimui, draugiškumui.

Pirmasis Kunigas Lakūnas Mass. Valst. Yra Lietuvis

Westfield, Mass. — Kun. V. Puidokas, šv. Kazimiero lietuvių par. klebonas, tapo pirmasis kunigas lakūnas vakarinėje Massachusetts valstybėje, kada jis pats vienas pakilo iš Barnes airporto su monoplanu ir lekiujo, taip praneša Springfieldo anglų laikraščiai.

Kun. V. Puidokas, kiek paskraidęs, nusileido sekmingai. Paklaustas kaip jam patinka vienam skraidyti, atsakęs: "Gerai, tik gerai".

Kun. V. Puidokas yra nuoširdus katalikiškos spaudos rėmėjas ir uolus veikėjas mūsų organizacijose, ypač jaunimo organizacijose, ypač jaunimo organizacijoje — L. Vyčiai. Jis yra N. A. L. Vyčių apskričio dvasios vadas.

Baronaitė Lankosi Rytuose

New York. — P-lė M. Baronaitė grįžo iš Čikagos ir Pittsburgho su geriausiaisiais įspūdziais. Visur lietuviai ją nuoširdžiai priėmė ir parodė didelį susidomėjimą tautiniais šokiais. Liepos 10 d. p-lė Baronaitė vyksta į Waterbury, Hartford, New Britain ir Bridgeport, Conn.

Žurnalistas Išvažiavo

New York. — Praeitą savaitę grįžo į Lietuvą Vincas Uždavinsys, žurnalistas, lankęsis Amerikoje ilgesnį laiką. Jis daug kelia-

vo, visur surasdamas lietuvių. Grįžęs į Lietuvą tikisi ruošti ištisą eilę paskaitų apie amerikiečius lietuvius.

Kun. Stonis Užima A. A. Kun. Petrausko Vieta

Newark, N. J. — Šiomis dienomis Newarko vyskupijoje įvyko kunigų permainos lietuvių parapijose. Šv. Onos lietuvių par. (Jersey City, N. J.) klebonas kun. Stasys Stonis paskirtas šv. Mykolo lietuvių par. (Bayonne, N. J.) klebonu (į mirusio kun. J. Petraičio vietą), o kun. Mykolas Kemežis, Elizabetho lietuvių par. vikaras, paskirtas klebonu į Jersey City, N. J. lietuvių par. klebonu.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuva ir Vokietija Pasirašė Priedą

Kaunas. — Šiomis dienomis Lietuva ir Vokietija, šiame mieste pasirašė sutarties priedą, pilietybės klausimu Klaipėdoje.

Vokietijos viršininkai Klaipėdoje pašaukė penkiolikos klasių naujokus į Vokietijos kariuomenę. Priėmimas naujokų prasidės ši mėnesį.

Aukštoji Karo Mokykla Išleidžia Naują Karininkų Laidą

Kaunas. — Lietuvos Aukštoji Karo Mokykla išleidžia naują laidą. Šios mokyklos auklėtiniais parenkami gabesnieji karininkai iš įvairių ginklų rūšių paruošimų į aukštesnes vietas.

Panevėžyje Mirė Lietuvos Partizanų Organizatorius

Panevėžys. — Apskrities ligoninėje po sunkios ligos, aprūpintas šv. Sakramentais, mirė kan. Aleksandras Štombergas, Saločių klebonas.

Velionis gimė 1845 m. Platelių parap., Šateikių k. Nuo 1880 ligi 1884 metų mokėsi kunigų seminarijoje. Gruodžio 2 d. buvo iššvestas kunigu ir paskirtas Ariogalos vikaru, 1886 metais perkeltas į Žavieržos parapiją, 1887 m. į Panemunėlį, 1889 m. į Ilukštą; 1891 m. Jakobštato klebonas, 1893 m. Bėbrono klebonas, 1896 m. nukeltas į Ilukš-

tą klebonu ir paskirtas Semigalijos dekanu. 1905 m. perkeltas į Saločius klebonu, kur išbuvo ligi savo mirties.

Ginklų Fondui Suaukota 6 mil. litų

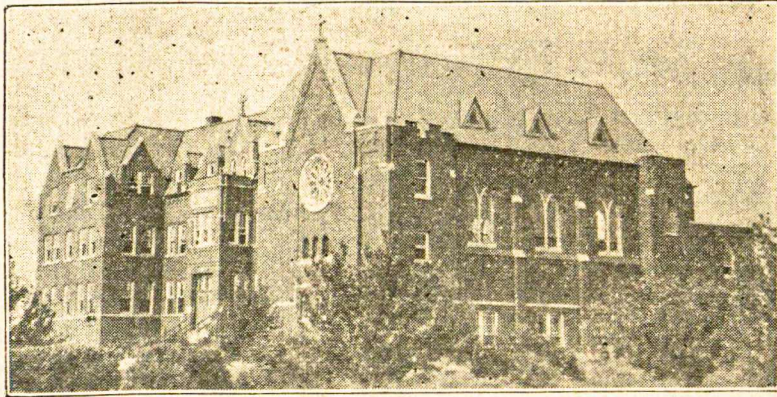
Neseniai Kaune įvyko Ginkluotoms Krašto Pajėgoms Remti Sąjungos Apygardos atstovų suvažiavimas. Krašto Apsaugos ministro vardu tarė žodį gen. Gerulaitis, kuris, trumpai išdėstęs mūsų tautos pasiryžimą visomis priemonėmis ginti Lietuvos nepriklausomybę, pabrėžė, kad tauta tai aiškiai įrodė paaukojusi iki šiol Ginklų Fondui 6 mil. litų. Tos aukos buvo nešamos ne tik turtuolio, kuriam nesunku išmesti ir tūkstantį litų, bet ir vargšų darbininkų, ūkininkų, žodžiu viso krašto. Šie, neturėdami kartais grynų pinigų, numovę savo sutuoktuvių metu kunigo užmamtą auksinį žiedą, kad galėtų padidinti tėvynės ginklų kiekį. Gen. Gerulaitis pabrėžė, kad toks tautos palankumas kelia ne tik karo pajėgas, bet ir moraliai kariuomenę stiprina.

Štai Kaip Dabartinis Popiežius Išgelbėjo Vieno Muziko Gyvybę

Tai buvo prieš 25 metus. Monsinioras Pacelis, dabartinis Pijus XII tada buvo nuncijus Bavarijoje. Pasaulinio garso pianistas Osipas Gavrilovičius buvo įtartas šnipinėjęs rusų naudai, suimtas ir pasodintas kalėjiman. Laikai buvo tokie, kad suimtąjį galėjo kiekvienu metu pasmerkti sušaudyti.

Dirigentas Bruno Valteris kuris, reikia pažymėti, yra nekatalikas, buvo artimas suimtojo Gavrilovičiaus draugas. Jis buvo visiškai tikras, kad jo vargšas bičiulis yra nekaltas. Jis nutarė kreiptis į nuncijų Pacelį, kuris buvo didelis muzikos mėgėjas ir dažnai lankydavosi operose ir koncertuose. Aš išdėsciau Jo Ekscelencijai Osipo Gavrilovičiaus reikalą — pasakoja Valteris. — Išaiškinau jam, kad Gavrilovičius visiškai nekaltas. Taip pat jam nurodžiau koks nuostolis būtų muzikai ir kultūrai, jei tasai didelis pianistas būtų pasmerktas mirti. Monsinioras Pacelis mane išklausė ir prižadėjo padaryti visa, ką tik galės. Ir tikrai, po keleto valandų vyriausybė Gavrilovičių paleido.

TĒVAI MARIJONAI KVIEČIA

Tēvu Marijonu Seminarija, Hinsdale, Ill.

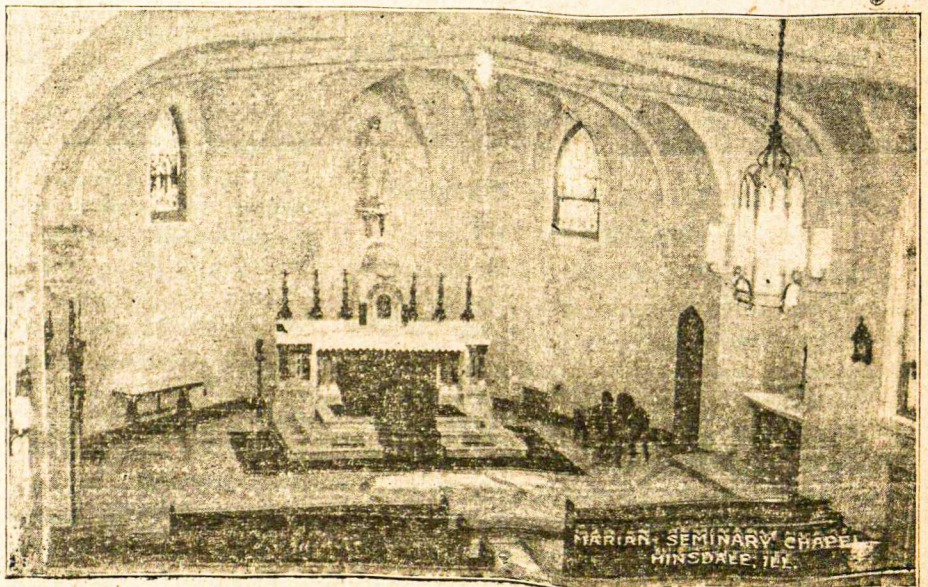
8-tā skyriū baigusius bērniņus stoti ī Tēvu Marijonu juvenatā (High School) ir mokytiš ī misijonierius, ar Thompson, Conn. prie Marianapolio Koleģijas, arba Hinsdale, Ill. prie Tēvu Marijonu Seminarijos.

Kas nori būti misijonierium ir pasiaukoti Kristaus Bažnyčios reikalams, tas tekreipiasi dēl platesnių informacijų sekanciai:

*Rev. J. Mačiulionis, M. I. C.,
2334 South Oakley Avenue,
Chicago, Illinois*

KIEK KAINUOJA TĒVŲ MARIJONŲ JUVENATE?

Mokslas dovanai, Bet mokama \$250.00 metams už išlaikymą: valgi, skalbimą ir tt. Bērniukai neišsigalintieji mokesčių užsimokēt, jeigu tik turēs geras kvalifikacijas, bus dispensuojami nuo dalies mokesčio ir net bus dovanai priimami, jeigu jų kvalifikacijos bus labai geros.

Tēvu Marijonu Seminarijos Kopyčia, Hinsdale, Ill.

Bērniukas privalo atsiųsti su prašymu:

- 1) krikšto sertifikata.
- 2) paskutini mokslu raporta.
- 3) rekomendacija nuo savo klebono.
- 4) sveikatos sertifikata.
- 5) savo fotografija.

Bērniukas privalo turėti:

- 1) gerą dorini karaktorių.
- 2) vidutini mokslui talentą.
- 3) norą tarnauti Dievui vienuolyne arba kunigiškame luome.
- 4) turi būti sveikas.